

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 371/2024
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Даница Вигњевић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Нови Сад“, чији је пуномоћник Дејан Спасојевић Иванчић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1464/23 од 02.11.2023. године, у седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1464/23 од 02.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2866/2021 од 22.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд поништи решење које је донео директор туженог под бројем .. од 23.08.2021. године, а којом тужилци није одобрен допунски рад код другог послодавца, које је тужилца примила 24.08.2021. године, као и да се тужени обавезе да јој накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужилца је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 80.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 1464/23 од 02.11.2023. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Новом Саду П1 2866/2021 од 22.03.2023. године, у делу одлуке о тужбеном захтеву и трошковима поступка, тако што је усвојен тужбени захтев тужиле и поништено решење директора туженог под бројем .. од 23.08.2021. године којом тужилци није одобрен допунски рад код другог послодавца, па је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка у износу од 80.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а тужени је обавезан да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 96.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилци на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа, о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона, у зависности од предмета спора побијаног дела.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости решења директора туженог којим тужиљи није одобрен допунски рад код другог послодавца. Вредност предмета спора у тужби и током поступка није одређена, нити је одређена и наплаћена судска такса.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби и у току првостепеног поступка није означио вредност спора нити се она може утврдити на основу одређене или наплаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. – 27. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94... 95/18), као вредност предмета спора, применом одредбе члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ оцена законитости решења којим тужиљи није одобрен допунски рад код другог послодавца, а да вредност предмета спора, одређена у смислу одредбе члана 28. Закона о судским таксама, износи 15.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена. Правно дејство посебне норме (441. Закона о парничном поступку) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, тако да ревизија туженог није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**